

TATT PÅ ORDET

RESSURSTERKT. Revisjons- og rådgivningsfirmaet Ernst & Young har som sitt slagord «Quality In Everything We Do». Når selskapet da søker «Managere til vår granskingsavdeling», er det vel ikke annet å vente enn at selskapet presiserer at det «søker primært erfarne ressurser».

En gang i tiden var ressurser noe et selskap hadde, enten det nå var snakk om gruver, skip, patenter eller for den saks skyld dyktige ansatte – alt mulig «som kan utnyttes økonomisk el. som er til nytte på annen måte», for å bruke ordbokdefinisjonen. Nå er det åpenbart blitt noe man ansetter.

Ernst & Young er imidlertid ikke alene om å bruke «ressurser» som et synonym for mennesker.

EDB søker tre «Linux ressurser». BBS ønsker seg «en faglig sterk ressurs som kan være med på å forme miljøet» på fagområdet kredittadministrasjon. Og bemannings-selskapet Elan er på jakt etter noen som kan «jobbe sammen med 2 eksisterende ressurser på Citrix/Microsoft».

Det er rimelig å anta at denne bruken av «ressurser» har smittet over fra det amerikanske *human resources*, et

begrep som dukket opp på slutten av sekstitallet som et fjongere navn på både personalet og dem som jobber med å håndtere det – det som inntil nokså nylig het personalavdelingen de fleste steder.

VG var muligens først ute i Norge med å fortelle om denne nye ressursbruken.

– Det nye sjefsidalet er SAS-sjefen «Janne» Carlsson, fortalte den svenske arbeidslivs-forskeren Barbro Holm-Løfgren i et intervju i 1983. Hun var ifølge avisen den første som «har forsket i kontorfolkets hverdag».

Før var ressurser noe selskaper hadde. Nå er det visst noe de ansetter

– Carlsson kombinerer gode sider ved den kvinnelige livsstil med gode sider ved den mannlige. Han har vist at det er økonomisk lønnsomt for en bedrift å ta vare på sine menneskelige ressurser, kunne Holm-Løfgren berette.

Det er fantastisk hva sjefer – og forskere – kan finne ut.

ESPEN HAUGLID

espen.hauglid@dn.no

Beskjudent på Vestbanen

■ ■ ■ Vinnerprosjektet til nytt Nasjonalmuseum for kunst på Vestbanen er lavmælt modernisme på høyt nivå, men blir det et bra bygg av den grunn?



ARKITEKTUR
ERLING
DOKK HOLM

Da juryens leder Svein Aaser proklamerte vinneren av arkitekt-konkurransen for nytt Nasjonalmuseum på Vestbane-tomten, var det ingen jubel å spore i salen. De færreste hadde tippet at Forum Artis ville gått til topps. Til det er prosjektet fra de tyske arkitektene Kleihues og Schuwerk for uanselig, for stillferdig og for rent i formen.

Det har imidlertid en rekke virkelige gode kvaliteter, ikke minst er det som urban arkitektur verdsettelse. Forum Artis representerer gode løsninger for hvordan Vestbane-tomten skal kobles på både Rådhusplassen, Vika og Aker Brygge.

De museumsfaglige kvalitene er også ivaretatt gjennom at magasiner, utstillingslokaler og andre publikumsarealer er plassert i en logistisk intelligent rekkefølge. Det man kan spørre seg om er hvorvidt dette prosjektet er interessant som arkitektur.

Juryen vendte tommelen ned for de to mest distinkte prosjektene, M-Box og Urban Canvas. M-Box er et stort flatt tak som er strukket over tomten, og så er alle bygningselementene inkorporert, også de gamle Vestbane-bygningene. Dette var det eneste prosjektet som klarte å integrere disse bygningselementene som voldet alle andre så mye bry, og M-Box representerer noe helt unik.

Urban Canvas er den rake motsetning, det er en høy

kvadratisk blokk som er plassert midt på tomten. Den rager, men den lar det ligge igjen et generøst uteområde. Den var som arkitektur også kjenne-tegnet av en ekstremkvalitet; den rene, klare formen.

Da juryens leder Svein Aaser kommenterte Urban Canvas, snakket han primært om høyden, han mente bygningen ikke underordnet seg Rådhuset. Man kan spørre seg om et nytt Nasjonalmuseum for kunst bør underordne seg Rådhuset. Og hvis det bør underordne seg, hva betyr det i så fall? Å være lavere? Hvis dette er svaret, er det ikke et godt svar. Byrom og byutvikling er mer komplekse størrelser enn byggehøyder. Okke som, det juryen har

Man kan spørre seg om et nytt Nasjonalmuseum for kunst bør underordne seg Rådhuset. Og hvis det bør underordne seg, hva betyr det i så fall?

gjort er å kåre en vinner som er den strengeste og mest formale modernistiske av forslagene, og dessuten kan det se ut som Forum Artis også representerer det tilpasningsidealet juryen tydeligvis har lagt så sterk vekt på.

Imidlertid har juryen også valgt en annenplass (Urban Transition) og en tredje plass (Tryllesken), begge to danske forslag. Avgjørelsen om hva som blir bygget tar Statsbygg basert på en rekke andre forhold, ikke minst økonomi.

Denne arkitektkonkurransen ble gjennomført i to faser. Den første fasen var en åpen internasjonal konkurranse med lavt presisjonsnivå. Høsten 2009 tok juryen det mest avgjørende valget, da den valgte å gå videre til fase to med seks ulike forslag.



■ SMÅLÅTEN VINNER. Forum Artis har mange kvaliteter. Spørsmålet er om det kan vekke nok begeistring til at det faktisk blir bygget. Illustrasjon: DiizGroup/Statsbygg

Da tok de etter mitt skjønn noen valg som var uttrykk for en helt spesifikk tilnærming til arkitektur, de luket ut alle prosjekter som ikke falt innenfor rammen av en ganske stram formalistisk modernisme.

Det er verdt å notere seg at ikke få av verdens beste arkitektkontorer deltok, over 200 innsendte forslag havnet på juryens bord, og at svært mange gode forslag havnet i papirkurven.

Av og til kan man lure på om det hviler en forbannelse over den tomten som Nasjonalmuseet for kunst til enhver tid håper å bebygge. Det gikk galt på Tullinløkka, hver eneste gang. Årsaken lå nok rett og slett i at det ikke var mulig å mobilisere støtte bredt og dypt nok for å bruke et par milli-



NÅDDE IKKE OPP. Urban Canvas, tegnet av danske Sleth Modernism. Illustrasjon: Trond Isaksen/Statsbygg

arder statlige kroner på noe man ikke helt hadde godfølelsen for. Dessverre er ikke Vestbane-tomten spesielt god, den heller.

Erling Lae, daværende byrådsleder i Oslo gjorde et sjakktrekk

da han fikk staten interessert i denne tomten. Etter at Oslo kommune i mange år hadde forsøkt å realisere vinnerfor-slaget om nytt hovedbibliotek på denne tomten, kastet byens ledelse inn håndkleet.

Motstanden fra alle kanter parett med for liten begeistring i egne rekker felte prosjektet.

Selv om tomten har fått nye eiere, er den fortsatt like dårlig. De gamle Vestbane-bygningene er fredet, og det medfører at det blir vanskelig, om ikke umulig, å gi de nye bygningene på tomten den plass og visuelle ro de trenger.

Derfor er det dessverre slik at dagens vinnerforslag ikke nødvendigvis representerer det beste av dagens arkitektur, men heller en måte å håndtere den dårlige tomten på.

For at dette prosjektet skal realiseres, må det hente tilstrekkelig støtte i både brede lag og i Kulturdepartementets rekker. Kulturministeren vil nå i de første dagene ventelig være begeistret for prosjektet. Det er

den eneste måten hun kan følge opp statens tomtekjøp og selve arkitektkonkurransen på.

På lengre sikt er det ikke sikkert hun er like bestemt. Hun vil måtte lytte til det lune-fulle folket. Det eneste som kan sikre at Nasjonalmuseet for Kunst blir bygget på Vestbane-tomten, er at det vekker begeist-ring.

Det er ikke sikkert Oslo befolkning klarer to nye kunst-museer som begge mangler sterke visuelle grep. Hvis folk begynner å si at det ser kjedelig ut, da er legitimiteten borte. Måtte det ikke skje. Landet trenger virkelig dette museet.

Erling Dokk Holm arbeider ved Markedshøgskolen og Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo.

Navn: Oddbjørn Clausen
Alder: 64
Stilling: Program-ansvarlig for forskning og utviklingskontakter, Innovasjon Norge



PÅ NATTBORDET

– Mon tro hva du har av utmerkede og innovative lesevaner.

– Haha. Jeg har «Huset ved moskeen», men husker ikke navnet på forfatteren. Jeg er halvveis, og synes den virker veldig bra.

– Kader Abdolah, heter forfatteren, iranskfødt og bosatt i Nederland. Lest flere bøker fra den muslimske delen av verden? «Drageløperen»?

– Ja, den har jeg lest. Jeg synes det er interessant å få et innblikk i andre kulturer, og å se hvordan religion kan bli brukt, både med fordel og med ulemper. Det gir et mer nyansert inntrykk. På nattbordet ligger det ellers endel reisebrosjyrer, denne gang fra USA, der datteren vår bor. – Er det noe system på hva du leser?

– Nei, jeg leser mye forskjellig, selv påskekrim kan jeg gjerne ta for meg. Akkurat denne påsken gikk jeg mest på ski, men jeg fikk en bok nettopp av en som visstnok skal være «up and coming», «Mørk treenighet» av Karen Slaughtner.

– Slakt, altså? – Nei, nei den fikk bra mottagelse i Washington Post. Eller jo, navnet Slaughter, ja! Det er et bra krimnavn. P.D. James er ellers også bra. Men boken jeg leste for «Huset ved moskeen» var «Saman er ein mindre aleine».

Den starter veldig merkelig, men blir bare bedre og bedre. Egentlig en veldig typisk ikke-mannebok, men jeg likte den.

– Spreng grensene! – Jeg leser også, faktisk, om innovasjon, Robert Walcott som er professor ved Kellogg School of Management.

– Vet han noe du ikke visste fra før?

– Han setter fingeren på betydningen av «business innovation» fremfor «product innovation». – Noen store leseropplevelser som du husker?

– I barndommen var det «Hardy-guttene». Men «Rosens navn» gjorde inntrykk. Og for tre-fire år siden leste jeg «Josef og hans brødre» av Thomas Mann. Det er et stort verk, og ble anbefalt av en venn.

– Der har du en god venn.

BILDET



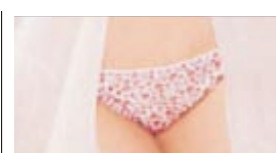
MODERNE MINNETAVLE. Kunstneren Kiki Garber bærer sitt maleri av Polens avdøde president Lech Kaczynski og hans kone Maria hjem etter en minnemesse i St. Stanislaus Kostka Church i Greenpoint i New York. Foto: AP/Scanpix

Godt vant

RIKTIGNOK var det vakkert vær i helgen, men denne overskriften i Dagbladet kan tyde på at Hæren er blitt veldig kresen veldig fort.



Sender dårlige soldager i krig



Hvem viste trusa i Las Vegas?

Q&A

... OG HVEM var det som kalte seg kulturavis?

SITATET

Jeg kan ikke forlange at juniorene i Viking skal bli menn over natten. Men jeg kan forlange at menn skal opp-tre som menn

Etter resultatene å domme vil Åge Hareide komme lenger med å be laget sitt opp-tre som fotball-spillere, enn å fokusere på hvilket kjønn de har

FOR 50 ÅRSIDEN

HANDEL OG SJØFART
TIDSSKRIFT

Døde to ganger, men lever!
En 11 år gammel pike, som døde to ganger og var livløs i til-sammen 15 minutter, befinner seg i dag i beste velgående på et sykehus utenfor Paris. Man tror at hun er den første som har overlevet etter å ha tatt for stor dose av en medisin mot bendel-

orm. Ved forente anstrengelser av flere av Frankrikes fremste kirurger, dyktige sykepleiersker og 12 forskjellige blodgivere, blant dem pikens far, lyktes det å redde henne ved hjelp av hjerte-massasje og hel utskifting av blodet.
13. april 1960

DagensNæringsliv Sentralbord 22 00 10 00

Dagens Næringsliv
Christian Krohgs gate 16,
Postboks 1182 Sentrum,
0107 Oslo
REDAKSJONEN etter kl. 16.30
Desken: 22 00 13 30
Etter Børs: 22 00 13 55

Feature: 22 00 13 51
Finans: 22 00 13 64
Foto: 22 00 13 07
Livsstil: 22 00 13 73
Nyhetssjef: 24 10 14 30
Næringsliv/IT: 22 00 13 64
Politikk/økonomi: 22 00 13 93

Utenriks: 22 00 13 65
REDAKSJONER UTENFOR OSLO
Kristiansand: 38 07 13 00
Stavanger: 51 85 81 11/13
Trondheim: 73 80 89 20
Tromsø: 77 66 56 65
REDAKSJONER UTENLANDS

Brussel: +32 47 3510 842
Bangkok: +66 7622 5970
TELEFAKS OSLO
Abonnement: 22 00 10 60
Administrasjonen: 22 00 10 10
Annonse: 22 00 10 70
Løssalg: 22 00 10 30

Redaksjonen: 22 00 11 10
TELEFAKS UTENLANDS
Bangkok: +66 762 34580
TELEFAKS UTENFOR OSLO
Bergen: 55 31 85 92
Kristiansand: 38 07 08 30
Stavanger: 51 85 81 10

Annonse 22 00 10 75

Trondheim: 73 80 89 02
Tromsø: 77 66 56 78
E-POST
annonse@dn.no
kundeservice@dn.no
redaksjonen@dn.no
www.dn.no